

ΤΩΝ ΟΙΚΙΩΝ ΗΜΩΝ ΕΜΠΙΠΡΑΜΕΝΩΝ ΥΜΕΙΣ ΑΔΕΤΕ (Αύγουστος 2007)

Συγγραφέας: ΓΙΑΝΝΑ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Πριν από λίγες ημέρες, μετά την καταστροφή του Εθνικού Δρυμού της Πάρνηθας και του Πηλίου, και εν μέσω των επόμενων ολέθριων πυρκαγιών, το ΥΠΕΧΩΔΕ, θέλοντας να τονώσει το 1ο συνθετικό της αρμοδιότητάς του, καταχώρισε στον ημερήσιο Τύπο ολοσέλιδη περίληψη απολογιστικής έκθεσης με 13 σημεία και κατέληγε: «όποιος είναι καλόπιστος βλέπει το έργο που γίνεται».

Ο καλόπιστος, αλλά και υποψιασμένος πολίτης, παρατηρεί ότι απουσιάζει, ως δέσμευση, η αναφορά στους δασικούς χάρτες και στο δασολόγιο, παρότι το μέγιστο πρόβλημα της χώρας, από άποψη περιβαλλοντικής κατάστασης, είναι η συνεχής καταστροφή των δασών της. Ακόμη και αυτή τη στιγμή, που τα δάση καταστρέφονται βιβλικά, ο πρωθυπουργός και οι αρμόδιοι υπουργοί αποφεύγουν να δεσμευτούν για τη σύνταξη και επικύρωση των δασικών χαρτών. Αντίθετα, δήλωσε και πάλι ο πρωθυπουργός: «ό,τι ήταν δάσος θα παραμείνει δάσος». Την ίδια δήλωση είχε κάνει το 2005, αμέσως μετά την πυρκαγιά στη Ραφήνα: «στη θέση του δάσους που κάηκε θα δημιουργηθεί νέο δάσος». Δύο χρόνια μετά περισσότερα από δέκα χιλιάδες στρέμματα της περιοχής αυτής εξαιρέθηκαν από την αναδάσωση.

Την ίδια στιγμή, μεγάλη δασική έκταση, και δη αρχαιολογικής σημασίας, αποχαρκτηρίστηκε σκανδαλωδώς από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και παραχωρήθηκε στη Μονή Βατοπεδίου για «αγροτική ανάπτυξη». Οι ένοχες προσχηματικές δικαιολογίες είναι στερεότυπες: «ήταν ανέκαθεν αγροτικές εκτάσεις», «εκτάσεις που άλλαξαν νόμιμα χρήση γης», «εκτάσεις που κατά την ημέρα της πυρκαγιάς δεν έφεραν δασική βλάστηση».

Η απογραφή όμως του δασικού κεφαλαίου και η συνακόλουθη δεσμευτικότητα της για τη διοίκηση και τους διοικούμενους σχετικά με το χαρακτήρα μιας έκτασης ως δάσους, δασικής ή μη, στερεί το περιθώριο για αυθαιρεσίες στα οργανωμένα συμφέροντα των κερδοσκοπών γης, οδηγεί τα δασικά όργανα να προβαίνουν έγκαιρα στις αναγκαίες ενέργειες σε περίπτωση που επιχειρείται αθέμιτη παρέμβαση σε δάσος ή δασική έκταση και επιτρέπει την άμεση αποκατάσταση του δασικού χαρακτήρα σε περίπτωση αλλοίωσης ή μεταβολής του από ανθρώπινες ενέργειες ή άλλα αίτια.

Παράλληλα, η απογραφή των δασών και δασικών εκτάσεων της χώρας αποτελεί τη βάση και την αφετηρία για τη σχεδίαση και λήψη προστατευτικών μέτρων, τον

καθορισμό της μορφής και της έκτασής τους και εν γένει την οργανωμένη, συστηματική και ολοκληρωμένη προστασία των δασών, σύμφωνα με τη συνταγματική επιταγή. Είναι βασικό εργαλείο για τον χωροταξικό σχεδιασμό χρήσεων γης σε όλη τη χώρα, ενώ απελευθερώνει τις δασικές υπηρεσίες από τον συνεχή και έντονο φόρτο της έκδοσης Πράξεων Χαρακτηρισμού για κάθε ιδιοκτησία χωριστά. Η ύπαρξη δασικών χαρτών δημιουργεί μαχητό τεκμήριο κυριότητας του Δημοσίου, αλλά αμάχητο ως προς τον χαρακτήρα της έκτασης.

Η κατ' εξακολούθηση και επί δεκαετίες παράλειψη σύνταξης των δασικών χαρτών και του δασολογίου, χρόνιο δομικό πρόβλημα που υπονομεύει το δασικό κεφάλαιο της χώρας, διατηρεί την αβεβαιότητα και τις γκρίζες ζώνες γύρω από τον χαρακτήρα των δασικών εκτάσεων, υποσκάπτει και υποθηκεύει μονιμότερα κάθε προσπάθεια αειφόρου ανάπτυξης και δημιουργεί στους υποψιασμένους πολίτες τη βεβαιότητα σχετικά με την αληθινή βούληση της εκτελεστικής εξουσίας.

Ποιο είναι το συμπέρασμα από όλα αυτά; Ότι ηθικός αυτουργός, αυτός που ανάβει το σπίρτο στα χέρια των εμπρηστών (δεν αναφερόμαστε βέβαια στις τυχαίες πυρκαγιές), είναι η υποκρισία, η ψηφοθηρική σκοπιμότητα, οι ψευδεπίγραφες υποσχέσεις πάνω από τις στάχτες και τα αποκαΐδια και η αδράνεια της εκτελεστικής εξουσίας να συντάξει, όπου δεν υπάρχουν, και να επικυρώσει ως οφείλει, τους δασικούς χάρτες της χώρας.

Ο θείος του πρωθυπουργού συνέδεσε το όνομά του με το, ολέθριο, σύστημα της αντιπαροχής. Αν ο ίδιος δεν θέλει να συνδέσει το δικό του όνομα με τη χαριστική βολή στον δασικό πλούτο της χώρας, αλλά να τονώσει το φιλοπεριβαλλοντικό προφίλ που επιχείρησε να εμφανίσει στο συνέδριο του κόμματός του, ας αποσύρει επιτέλους την πρόταση για αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος και ας προωθήσει τώρα τη σύνταξη και επικύρωση των δασικών χαρτών, με βάση τις αεροφωτογραφίες του στρατού του 1945 και του δασολογίου. Η κυβέρνηση, άλλωστε, έχει έφεση προς τις απογραφές. Αυτή είναι και απολύτως χρήσιμη και εθνικά αναγκαία.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» στις 14 Αυγούστου 2007, σ. 10.